

Nr 420.

Av herrar **Hagberg** i Luleå och **Brädefors**, om *höjning av de skattefria avdragen enligt kommunalskattelagen samt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.*

I motion nr 185 1933 föreslog vi dels en stark progressiv beskattning på de stora inkomsterna, dels en höjning av det skattefria avdraget innebärande en faktisk skattebefrielse för arbetare, små jordbrukare och andra mindre inkomsttagare. Den i nämnda motion anförda motiveringen för dessa våra förslag, till vilken vi hänvisar, kan i dag ytterligare kompletteras med en påminnelse om den sedan dess genomförda väldiga ökningen av de direkta skatterna till stat och kommun samt om verkningarna av den mängd nya och än hårdare protektionistiska åtgärder som riksdagen i fjol beslutade.

Genom väldiga miljonsubsidier och krediter åt finanskapitalet, genom en rad olika tullar och protektionistiska åtgärder, såsom sockersubventionen, inmalningstvånget, subventionerna åt Hälleforskoncernen, Skånska Cementbolaget etc., genom den protektionistiska politik som innefattas i programmet för krishjälpen åt godsägarna och storbönderna o. s. v., vidtar den kapitalistiska staten genom regering och riksdag åtgärder för att garantera och stegra finanskapitalets och godsägarnas profiler på de breda massornas bekostnad.

De indirekta och direkta skatterna utgör en fruktansvärd börda för arbetar- och bondemassorna samt stora grupper av mellanskikten.

Hela det svenska skattesystemet är ett utplundringssystem av de arbetande massorna för att gynna ett privilegierat fåtal. Samtidigt som utmättningsmannen tar bondens sista ko för obetald skatt eller införsel i korttidsarbetarens och nödhjälpsarbetarens magra lön, kastas miljoner och åter miljoner kronor ut i form av direkta eller indirekta subventioner åt de kapitalistiska utsugarna för att rädda dessas profit.

Ett krav som i dag allmänt reses bland arbetarna, småbönderna och andra fattiga är kravet om skattebefrielse. Som representanter för dessa utsugna och utplundrade massor framför vi här detta krav, samtidigt understrykande kravet på en starkt verkande progressiv beskattning av de rika såväl i deras egenskap av fysiska som juridiska personer — banker, bolag o. s. v. Skattebefrielsen för arbetarna i industrin och jordbruket, för småbönderna, de lägre tjänstemännen och med dem

i ekonomiskt avseende jämställda kan omedelbart förverkligas genom att de skattefria avdragen höjes.

Undertecknade föreslår därför,

att de skattefria avdragen, som nu för kommunalskatten är 700 kronor och för inkomst- och förmögenhetsskatten 1.400 kronor i femte ortsgruppen, höjes; i femte ortsgruppen fastställs det skattefria avdraget till 3.000 kronor och sänkes i proportion därtill för övriga ortsgrupper enligt nu gällande skala.

Stockholm i januari 1934.

Hilding Hagberg.

J. H. Brädefors.